

செய்யுது கலை அலன் மௌலானா நாயகம்
சிவரங்கர்

ISKCON, New York

May, June, July
1985

49

இது

புறந்த தின ஹிஜ்ரி மலர்

1985

கடவுள் வணக்கம்

(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருவா மிணையில் லருவா நிறைநற் றிரிபதிலா
அருவா நயனமுங் காணா வொருதனித்
தாவறுமேல்

அருவா லறிதற் குரியவி யாபகி யாகுமுண்மைப்
பருவா மிறையி னருளது வேண்டிப் பரவுவமே

கடலாய்க் கரையாய் நிலமாய்க் ககமெனுங்
காரிகையாய்

உடலா மதியா வெயிலா மறுவில் லுறைபலவா
அடலாம் பருபூ தமைந்தென வெல்லா
மஃதெனலாய்

மிடலா நிறையிறைக்கன் கேசிரஞ் சாய்ப்பேம்
விடலறுமே.

- ஷெய்கு நாயகம்

நிச்சயமாக சத்தியம் வந்து விட்டது

மெய்ஞ்ஞானப் பேழை

ஷெய்கு நாயகம்

ஜமாலிய்யா செய்யிது கலீல் அவன் மௌலானா
அல்ஹஸனிய்யுல் ஹாஷிமிய்யி அவர்கள்

செய்யிதுமார்கள்

ரஞுலை உகப்புக் கொள்வதும் அவர்களுடைய கூட்டத்தார் (செய்யிதுமார்)களை உகப்புக் கொள்வதும் இரண்டும் இரண்டு தூண்கள் (பர்லுகள்).

ஈமான் உடையவர்களே இந்த இருவரிலும் பிரிவு இல்லை. தாஹா நபியை உகப்புக் கொண்டு அவர்கள் குடும்பத்தாரை உகப்புக் கொள்ளாதவர்கள் சதிகாரர்களும், ரஹ்மானுக்கு பாவம் செய்தவர்களும் ஆவர். நபிநாயகம் (ஸள்ளள்ளாஹு அலைஹிவஸல்லம்) அவர்களின் கூட்டத்தாரின் நற்குணம் போன்றவை குறைந்து விட்டாலும் – அவர்களோ மன்ஸூக் என்று சொல்லப்பட்ட மாற்றப்பட்ட குர்ஆன் ஆயத்து போன்றவர்கள்.

அவர்களோ, (மேலும்) கிரகணம் பிடிக்கப்பட்டு சுவாலை (ஒளி) மறைக்கப்பட்ட சூரியர் போலும் அல்லது மறைவதுக் கொண்டு கிரகணம் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரர்கள் போலும். அவர்களின் வருசையை பேசுவதை விட்டு விட்டு அவர்கள் மீது பொறாமை கொள்ளும் முன்கிரே; சைத்தான் போன்றவனே உன் மீது கோபம் கொண்டு கொள்ளும் அவர்களுடைய இறைச்சிகள் நஞ்சு. அவற்றை நுகர்ந்தவன் நோய்வாய்ப்பட்டான். அல்லது அவற்றை ருசித்தவன் இறைமயக்கமற்றவன் ஆஷிக் இல்லாதவனாய் மரணிப்பான்.

சிறப்பான செய்யிதுமார்களின் குத்பியத்து ஏனைய அரபிகள், அஜமிகள் யாவருடைய குத்பியத்தைவிட மிக சிறப்பு வாய்ந்தது. இறைவா அவர்களை புகழ்கிறவர்களுக்கும், அதைக் கேட்பவர்களுக்கும்

அவர்களை வருணித்து வாசிப்பவர்களுக்கும் பிழைப்
பொறுப்பாயாக ரஹ்மத் செய்வாயாக.

-மாப்பிள்ளை ஆலிம் வலியுல்லா

தர்கதுல் ஹக்கிய்யா

உலகில் தோன்றிய ஞான நாதர்கள் பலர் அவரவர் அடைந்த ஞான திருஷ்டிக்கு ஏற்ப தர்க்காக்களை ஏற்படுத்தினர். அவை அனைத்தும் ஏகத்துவ ஞானத்திற்கு சற்றும் முரண்பட்டது அல்ல. இருப்பினும் அதனை பின்பற்றிய மக்கள் தங்களது அறியாத் தனத்தால் தர்க்காக்களுக்கு மத்தியில் பல வேறு பாடுகளை கற்பித்துக் கொண்டார்கள் அதனால் ஏகத்துவ ஞானத்தினுக்கு இடைஞ்சல்களையும், மானிட வர்க்கத்திடத்தே பல பிரிவினைகளையும் உண்டாக்கி விட்டனர். இதனைக் கண்ட நமது ஷெய்கு பிரான் அவர்களின் தந்தை நாயகம் ஷைகுல் மஷாஇக், இமா முஸ்ஸமான், குத்புல்பரீத், கௌதுல்வஹீத், அஷ்ஹருஷ் ஷுஅராஉ, பஹ்ருல் உலாம், ஆத்ம ஞான குருநாதர், மாட்சிமைமிக்க மகான், பெருந்தகை ஜமாலிய்யா அஸ்ஸெய்யித், யாஸீனுல் ஹஸனிய்யுல் ஹாஷிமிய் (ரலி) அவர்கள் அனைத்தும் ஒன்றே எனும் தாற்பரியத்தில் தமக்கெனவே பிரத்தியேகமாக 'ஹக்கிய்யா' எனும் தாற்பரியத்துவங்கள் ஒன்று சேர்ந்த ஒரு தர்க்காவை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். இத்தர்க்கா எப்பிரிவினையுமின்றி அனைத்தும் ஒன்றாய் ஒரே இடத்தில் ஒரே இலட்சணத்துடன் சேரும். தத்துவ ஞானபாதையாய் விளங்குகின்றது. சிறப்புக்குரிய தர்க்காவான ஹக்கிய்யாவின் ஸ்தாபகரைப் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுவது, அவசியமாகிறது.

தர்க்கத்துல் ஹக்கிய்யாவின் நாயகரும் நமது ஷெய்குபிரான் அவர்களின் தந்தை நாயகமுமான ஜமாலிய்யா அஸ்ஸெய்யித் யாஸீன் அல் ஹஸனிய்யுல் ஹாஷிமிய் மௌலானா அவர்கள் இலங்கையின் தென் பகுதியான மாத்தறை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திக்குவல்லை என்னும் ஊரில் 1899-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 29-ஆம் தேதி ஞாயிறு இரவு அவதாரஞ் செய்தருளினார்கள். அன்னாரின் தகப்பனார் அல்-ஆரிப்பில்லாஹ், வலிய்யுல் அஉளம் அஸ்ஸெய்யித் முஹம்மத் மௌலானல் ஹஸனிய்யுல் ஹாஷிமிய் (ரலி) ஆவார்கள். அவர்கள் அபூயாஸீன் என்றும், மௌலானல் ஜமாலிய் என்றும், ஜமாலிய்யா மௌலானா என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் பஃதாதில் உள்ள பாபுஷ் ஷெய்க் என்ற இடத்தில் பைதுஷ்ஷுரப என்ற இல்லத்தில் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் சில காலம் பஃதாதில் வாழ்ந்து பின்னர் இந்தியா வந்து இந்தியாவிலேயே குடியிருந்து சம்பை எனும் ஊரில் அடங்கியுள்ளார்கள்.

நமது தரீக்காவின் நாயகர் சிறு பிராயத்தில் அவர்களின் தாயாரிடத்தே குர்ஆன் கற்றார்கள். தங்கள் பத்தாவது வயதிலே தாயை இழந்தார்கள். பதினோராம் வயதிலே தங்கள் தந்தையாரைத்தேடி பாரதம் சென்றார்கள். அங்கே பல கலைகளும் பயின்றார்கள்.

“கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.”

எனும் குறளுக்கேற்பப் பன்மொழிப் பல்கலைப் பாரங்கதராய் விளங்கித் தங்கள் வல்லமைக் கேற்பச் செயலாற்றும் நிலை நின்றார்கள். அவர்களின் அறபு, தமிழ் ஆக்க வேலைகள் கசடறக்கற்ற கலையின் தன்மைக்குச் சான்று பகர்வன.

சங்கைக்குரிய ஜமாலிய்யா மௌலானா (ரலி) அவர்கள் காதரிய்யாத்தரீக்கினுக்குத் தம் தகப்பனார் ஜமாலுத்தீன் மௌலானா (ரலி) அவர்களிடமும், ஜிப்ரிய்யாத் தரீக்காவுக்குக் காயல் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த குதுபு அப்துல் காதிர் (ரலி) அவர்களின் மகனார் அஷ்ஷெய்கு முஹம்மத் ஸாலிஹ் (ரலி) அவர்களிடமும், நகூபந்திய்யாத்தரீக்காவுக்கு அஸ்ஸெய்யித் மஹ்முதுல் புகாரிய்யுல் நகூபந்திய் (ரலி) அவர்களிடமும், ஷாதுலிய்யாத்தரீக்காவுக்கு அஸ்ஸெய்யித் அஹ்மதுல் ஹுமைஸரிய்யுஷ் ஷாதுலிய் (ரலி) அவர்களிடமும் பைஅத் பெற்றிருந்தார்கள். எனவே, சங்கைக்குரிய யாஸீன் நாயகம் (ரலி) அவர்கள் காதிரிய்யா, ஷாதுலிய்யா, நகூபந்திய்யா, ஜிப்ரிய்யா முதலான தரீக்காக்களுக்குத் தங்கள் தந்தையவர்களிடமிருந்தே பைஅத்தும், கிலாபத்தும் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

அவர்களே, தங்கள் தந்தையவர்களுக்குப்பின் இக்கைங்கரியத்தைச் செவ்வனே செய்யும் எல்லா இலட்சணங்களும், உடையவர்களாய் இருந்ததால், சிறப்புறச் செய்து வந்தார்கள். இவர்களுக்குப்பின் அன்னாரின் மூன்றாவது மகனாராகிய நமது அருமை ஷெய்கு நாயகம் அவர்கள் தம் தந்தை நாயகம் அவர்களிடமே காதிரிய்யா, ஷாதுலிய்யா, நகூபந்திய்யா, ஜிப்ரிய்யா முதலாம் தரீக்காக்களுக்கு பைஅத்தும், கிலாபத்தும் பெற்றுக்கொண்டார்கள். தம் தந்தையைப் போலவே சகல அம்சங்களையும் இவர்கள் ஒருங்கே பெற்றிருந்ததால் அவர்கள் மறைந்த பின்னரும் ஏகத்துவ ஞான ஆதிதத்துவம் போதிக்கப்பட்டும் பை அத்தும் கிலாபத்தும் கொடுக்கப்பட்டும் இக்கைங்கரியம் முறியாது ரஸூலுல்லாஹ்விலிருந்து இன்று வரை சிறப்புற நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத் தக்கது. மேலும் இஃது இன்று போல் என்றும் சிறப்புற நடைபெறும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்

பாவிகள் மரணமடைகின்றனர். மரணமே பாவிகளுக்கு கூலியாக கிடைக்கிறது. ஏன் பூவுலகில் பிறந்தவர்கள் எல்லாம் மரணம் தானே அடைகிறார்கள். உண்மை இவ்வாறிருக்க பாவிகளின் கூலி மரணம் என்பது எவ்வாறு பொருந்தும் உலகில் பிறந்தவர்கள் அனைவரும் மரணம்

அடைபவர்கள். ஆதலால் பூவுலகில் பிறந்தவர்கள் அனைவரும் பாவிக்களா? என்ற கேள்வி எழலாம். இதற்கு சரியான பதிலைத் தர வேண்டுமெனில் முதலில் மனிதர்கள் பாவம் என்பதற்கு சரியான விளக்கத்தைப் பெற வேண்டும். எது பாவம்? சங்கைக்குரிய நமது ஷெய்கு நாயகம் ஜமாலிய்யாசெய்யிது கலீல் அவன் நாயகம் அவர்கள் 'பாவம் என்பது தன்னையறியாது இருப்பதேயாம்' என்றார்கள். இந்த கருத்தினை சிந்திப்போம். மனிதன் என்ற நிலையில் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னைக் கண்டப் பொருளாகவே அறிகிறான். தனது உறுப்புகளோடு தான் அடங்கி விட்டதாக தனக்கு ஒரு எல்லையைக் கட்டிக் கொள்கிறான். தன்னை ஒரு வரம்புக்குள் கட்டுப்படுத்தி தனது உண்ணல், குடித்தல், படுத்தல், தொழில் செய்தல் அனைத்தும் தனது கண்டப்பொருளோடு என்ற நினைப்பில் மூழ்கி தனது ஆதிநிலை என்ன வென்பதை அறியாது மறதியில் மூழ்கி கிடக்கிறான். தனக்கும், தன்னைச்சுற்றியுள்ளமைக்கும், பிரபஞ்சத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை அறியாது நிற்கிறான். தன் உருவோடு தான் முடிந்துவிடவில்லை. நாம் எங்குமாய், எதிலுமாய் பரவி, விரவி இருக்கிறோம். நம்மையன்றி எதுவுமில்லை. நாமே அனைத்துமாய் அனைத்தும் நாமாய் இருக்கிறோம் என்ற நிலையில் மனிதன் தன்னை உணர்வதே ஞான நெறியின் முடிவாகும். இந்த நிலையே தன்னையறியும் நிலையாகும் தனக்கும் - இந்த பிரபஞ்சத்திற்கும், தனக்கும் - பிரம்மத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை

அறிவதே தன்னை அறிதலாகும்
தன்னை அறிந்தவன் தன்னை

கண்ட நிலையிலிருந்து நீக்கி அகண்டமாய்க் காண்பான். தன்னை அகண்டமாய்க் காண்பவன் பாவ மன்னிப்பு பெற்றவன். பாவ விமோசனம் அடைந்தவன். அவன் என்றும் மறைவதில்லை. எந்நிலையிலும் அவன் பூரணமாய் இப்பிரபஞ்சத்தில் இருப்பான். தன்னை கண்டமாய்க் கண்டவன் தன்னுடைய இந்நிலையிலிருந்து மாறுகின்ற நிலையை அடையும் பொழுது மரணமடைகின்றான். தன்னை அறியாதவனே பாவியாக இருப்பதால் தன்னையறியாநிலையே அவனுக்கு மரணத்தை அளிக்கிறது. ஆகவே தான் பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் எனக் கூறப்படுகிறது.

ஹக்

நாம் ரஸூலுல்லாஹ்வின் பிள்ளை. முஹைய்யத்தீனின் அரவணைப்பில் உள்ளோம். எதற்கும் அஞ்சோம். உண்மையே பகர்வோம். நன்மையே செய்வோம் பொய்மையை அழிப்போம்; ஒழிப்போம். ஏகத்துவ வாள் எம்கையில் உள்ளது அதுவே அல்லாஹுவும், ரஸூலுல்லாவும் எம் உயிர் பாட்டனார் முஹைய்யத்தீன் ஆண்டவர்களும் எமக்குக் கொடுத்த ஆயுதம், அதுவே எமக்குப் போதும். எதிரிகளை அதனால் ஒழிப்போம். ஹக்கு என்பது என்ன என்பதை உலகறியச் செய்வோம்.

நாம் நாமாக இருந்து நாமானோம். இனியும் நாமாகவே இருப்போம். ஏனெனில் நாமல்லாத ஒன்றை எம்மிலிருந்து பிரித்துக்காண முடியாதுள்ளோம். எல்லாம் நாமே.

ஞானானந்த ஞான ஜோதிகள் இன்று உலகத்தில் தோன்றவில்லையானால் உலகம் எங்கே? இன்று நம்மாலேதான் உலகம் உய்வடைகிறது.

ஹக்கல்லாத வேறொன்றுமில்லை யாவும் எங்கும் நிறைந்தது இதுவே என்ற பூரணமான கருத்து உள்ளத்தில் அமைதல் வேண்டும். அதுதான் யாவற்றையும் பூரணப்படுத்தும். எல்லாம் யாவும் பூரணமாய் நிறைந்து விரவிக் கலந்து அது இது ஆங்கிங்கு அவனிவன் என்றில்லாததே ஹக்!

எல்லாம் ஹக்கின் திருவிளையாடலே எல்லாம் நித்திய சத்தியின் தத்துவமே! சக்திக்கு இனமில்லை, மதமில்லை , சாதியில்லை, நிறமில்லை, பாபமில்லை, புண்ணியமில்லை. அது தன்மயமே. தனிமயமே. ஜோதி மயமே. நிறைந்த நிலையே கனிந்த அருளே. எல்லாம் அதுவே. நிறைந்த நிறைவே. இதுவே ஹக்!

உருவம் பருமனானது. அதுவே தங்கி மக்களை ஏய்த்து ஏமாற்றி மயக்கத்துள் மாள்கிறது. அருவ ஆயுளோ- உயிரோன் தன்னைச் சூழ இருக்கும் அனைத்திலும் மீள்கிறது. எல்லாம் ஹக்கே ! அது அல்லாதது வேறு ஏது?..... அருவமும் உருவமும் அதுவே. அனைத்திலும் ஹக்கை காண்பதே ஹக்கை கணந்தோறும் மறவாமல் இருப்பதற்குரிய ஒளசதமாகும்.

ஹக்கை தரிசிப்பதே நம்மை தரிசிப்பதாகும். நம்மை தரிசிப்பதே ஹக்கை தரிசிப்பதாகும். இதுவே சாந்தியாகும். நாம் அல்லாத வேறொன்றுமில்லை என்ற மூல மந்திரம் உங்கள் மனத்திலும் மூச்சிலும் ஊறிப்போக வேண்டும்.

நாம் யாவரும் ஹக்கிடம் செல்ல வேண்டியவர்கள். உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும் அழியக்கூடியவை. மீதியாக உள்ளது ஹக்கு ஒன்றே. ஹக்கை மறவாதீர்கள். ஹக்கை மறந்தவர்களுக்கு ஈடேற்றம் இல்லை. ஹக்கை உரியவர்களுக்கு உரிய இடத்தில், உரிய முறையில் வெளியிட பின்னடைய வேண்டாம். ஹக்கின் திருநாமம் எங்கும் பரவ வேண்டும். அதற்கான வழி செய்தல் வேண்டும். நாம் இதற்காகவே உதயமானோம். இறந்து, மடிந்து, மருண்டு, மயங்கி இருக்கும் இதயங்களை ஹயாத்தாக்கவே (உயிர்ப்பிக்கவே) நாம் உதித்தோம்.

ஷெய்கு நாயகம்

சம்பூரணரை சந்தித்தேன்

கலீல்தாஸ்

கிரேக்க நாட்டில் ஓரிடத்தில் ஒரு நாள் பகல் நேரம் கிழவர் ஒருவர் கையில் விளக்கோடு அலைகின்றார். வருகின்றவர் முகத்திலெல்லாம் விளக்கை தூக்கி பிடித்து பார்க்கின்றார். வீதியில் செல்பவர்களுக்கோ திகைப்பு; நகைப்பு. ஏனிந்தக் கிழவர் இந்த தள்ளாத வயதில் பட்டப்பகலில் விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு அலைகிறார்? ஒருவர் நேராகவே கேட்டார். பெரியவரே பட்டப் பகலில் விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு எதைத் தேடுகிறீர்கள்? பெரியவர் "நான் மனிதனைத் தேடுகிறேன்" என்று பதிலளித்தார். நடந்த சம்பவம்.

பேரறிஞர் பெர்னார்ட்ஷா " மனிதன் பறவையைப் போல, பறக்கக் கற்றுக் கொண்டான், மீனைப்போல நீந்தக் கற்றுக் கொண்டான் ஆனால் மனிதன் மனிதனாக மட்டும் வாழக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை" என்றார்.

இன்றைய அறிவியல் மனிதனை சமூக விலங்கு என்றும் பேசும் மிருகங்கள் என்றும் அழைக்கிறது.

கிரேக்க ஞானியும் பெர்னார்ட்ஷாவும் மனிதனை மனிதன் என்று ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அறிவியலும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் இப்பொழுது மனிதன் என்ற போர்வையில் அலைந்து கொண்டிருக்கும் இவர்கள் யார்? மனிதர்கள் யார்? என்பது நாம் தெளிவாக அறிய வேண்டிய உண்மை .

ஏக இறை "மனிதன் என்னுடைய ரகசியம் நான் **அவனுடைய ரகசியம்**" என்று கூறுகிறது.

ஆனால் முன் சொன்ன விளக்கங்களோ மனிதனை விலங்குக்கு ஒப்பிட்டு கூறுகிறது. இறைவனோ மனிதனை தனது ரகசியம் என்று கூறுகிறான் என்றால் இதன் விளக்கம் தான் என்ன ?

அறிவியல் கூறுவது போல் மனிதனும் உண்கிறான், விலங்குகளும் உண்கின்றன, மனிதனும் குடிக்கிறான்; விலங்குகளும் குடிக்கின்றன. மனிதனும் புணர்கிறான்; விலங்கு களும் புணர்கின்றன. மனிதனும் பார்க்கிறான்; விலங்குகளும் பார்க்கின்றன; மனிதனும் கேட்கிறான்; விலங்குகளும் கேட்கின்றன மனிதனும் சுவாசிக்கிறான்; விலங்குகளும் சுவாசிக்கின்றன. ஆனால் மனிதன் சமூக அமைப்பில் வாழ்கிறான். விலங்குகள் அவ்வாறு வாழ்வதில்லை. ஆகையால் மனிதனை சமூக விலங்கு என்று இன்றைய அறிவியலார் கூறுகின்றனர். மிருகங்கள் பேசுவதில்லை. மனிதன் பேசுவதால் மொழியும் மிருகங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான்.

ஆனால் இறைவனோ ஒருவன்; தேவை யற்றவன்;. அவனை யாரும் பெறவோ அவன் யாரையும் பெறவோ இல்லை. அவனுக்கு நிகரானவன் யாரும் இல்லை. அவனுக்கு உண்ணல், குடித்தல், புணர்தல் இல்லை. இந்நிலையில் விலங்கோடு ஒப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய மனிதனைப் பார்த்து நிர்க்குணனாகிய இறைவன் "மனிதன் என்னுடைய இரகசியம், நான் அவனுடைய இரகசியம் என்று கூறியிருப்பது நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறது.

ஏக இறை “மலக்குகளை மனிதனுடைய ஒளியிலிருந்து படைத்தேன். மனிதனை என் னுடைய ஒளியிலிருந்து படைத்தேன்” என்று கூறுகிறது.

திருகுர்ஆனில் ஏகன் தன்னுடைய பிரதிநிதியாக மனிதனைப் படைக்க போவதாக மலக்குகளிடம் கூறுகிறான். மனிதனுடைய ஒளியிலிருந்து மலக்குகளைப் படைத்திருந்தால், மனிதனைப் படைக்கும் முன்பு மலக்குகளிடம் என்னுடைய பிரதிநிதியைப் படைக்கப் போவதாக கூறியிருப்பதாக உள்ள விசயம் முன்னுக்குப்பின்

முரண்போல் தோற்றமளிக்கிறது. ஆனால் இரண்டும் உண்மை என்பதை நாம் தெளிவாக அறிவோம். அப்படி என்றால் இதன் உண்மை தாற்பரியம் என்ன என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

“நான் இறையொளியினின்றும்; சர்வமும் என்னொளியினின்றும்” என்பது எம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் திருவாக்கு. அண்ட சராசரங்கள் அனைத்தும் படைக்கு முன்பே பெருமானாரின் மூல ஒளியாகிய நூரே முகம்மதிய்யா படைக்கப்பட்டது. “மறைக்கப்பட்ட பொக்கிஷமாக இருந்தேன்; என்னை அறிய நாடினேன். சர்வத்தையும் உண்டாக்கினேன்” என்று இறைவன் கூறுகிறான். ஆகவே மறைந்த பொக்கிஷ நிலையிலிருந்து தன்னை அறிய நாடிய நிலையே நூரே முகம்மதிய்யா (முகம்மதிய ஜோதி) யாக இருந்தது. அந்த நிலைக்கே **இன்ஸான்** என்று பெயர். ஏனெனில் “நான் என்னொளியிலிருந்து இன்ஸானையும், இன்ஸானின் ஒளியிலிருந்து மலக்குகளையும் படைத்தேன்” என்ற இறைவாக்கு இதை மெய்ப்பிக்கிறது. இந்த அறிய நாடிய நிலையாகிய நூரே முகம்மதிய்யாவுடைய நிலையை யார் அறிகிறார்களோ அவர்களே இன்ஸான்; (மனிதன்) இந்த நிலையை அடையாதார்கள் அனைவரும் மனிதர்கள் என்று அழைக்கப்பட முடியாதவர்களாகவே ஆகிவிடுகிறார்கள்.

இதையே தான் அவர்கள் தான் மனிதர்கள் அவர்களிடம்தான் இறையின் பண்புகள் மிளிர்கின்றன. இவர்களே இமாம் சஅல் (ரஹ்) அவர்கள் “மறைக்கப் பட்ட பொக்கிஷமாய் இருந்த இறைவன் தன்னை அறிய நாடினான் ஆகவே இறையை அறிவதற்கு எவன் தன் முதல் அடியை எடுத்து வைக்கிறானோ அவன் தான் இன்ஸான் (மனிதன்) என்று கூறுகிறார்கள்.

படைப்புகள் அனைத்துக்கும் மூலதாரமாகிய ஜோதி பிரகாசமாகிய நூரே முகம்மதிய்யாவை யார் அடைந்தார்களோ இறைவனுக்கும் படைப்புகளுக்கும் இடையேயிருந்து, படைப்புகள் இறைவன் தஜல்லியில் அழிந்து விடாமல் காக்கிறார்கள். இவர்களுடைய ஒரு பார்வை இறை அளவிலும் மறுபார்வை படைப்பளவிலும் இருக்கிறது. இவர்களை மையமாக வைத்துதான் இறைவன் இந்த அண்டத்தின் ஆட்சியை நடத்துகிறான். இந்த நூரே முகம்மதிய்யாவை அறியாதவர்கள் மனிதர்களாக இருக்க முடியாது அவர்கள் பேசும் மிருகங்களாகவும் “சமூக விலங்குகளுமாகத்தான் இருக்க முடியும்.

ஒரு கணமேனும் இரகூல் (ஸல்) அவர்கள் என் பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்பட்டால் என்னை முஸ்லிம்கள் (சாந்தியாளர்கள்) தொகையில் சேர்த்து எண்ண வேண்டாம் என்று அபுல் அசன் அலிய்யுஷ் ஷாதுலி நாயகம் (ரலி) அவர்கள் கூறுவதை சிந்திப்போர் இந்த உண்மையை உணர

முடியும். இந்த நூரே முகம்மதிய்யாவுடைய நிலையை அடைந்தவர்கள் தான் குத்புமார்கள் வலிமார்கள் . இவர்கள் தான் இன்ஸான் (மனிதர்கள்) இந்த மனிதர்கள் தான் இறைவனுடைய இரகசியமாகவும் இறைவன் அவர்களுடைய இரகசியமாகவும் உள்ளான்.

இந்த நிலையை அடைய, தேர்ந்த, இந்த நிலையை அடைந்த **ஷெய்கு (குரு) விடத்தில் பணிந்து பாதம்பற்றி பைஅத் பெற்று** ஞான நிலையில் தேர்ச்சி பெறல் வேண்டும். அவர்களுடைய அகமியமான பார்வை நம் இதயங்களில் எழும் கோடிக் கணக்கான ஐயங்களை அழித்து உண்மை நிலையை நோக்கி அழைத்துச் செல்லும். இந்த நிலையை அடைந்த ஷெய்கு நாதரை நம்முடைய தேட்டத்தைக் கொண்டுதான் நாம் அறிய முடியும். ஷெய்கு நாயகத்திற்கு இவர்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று வரம்பு கட்டிக் கொள்வதற்கு நமக்கு நம்முடைய சிற்றறிவுக்கு அருகதை கிடையாது. இதுபோன்று நூரே முகம்மதிய்யாவை அறிந்தவர்களை காண்பதும் மிக அரிது. அந்த நூரே முகம்மதிய்யாவை அறிந்தவர்கள் தான் இந்த யுகத்தின் நாயகராக குத்புஸ்ஸமானாக இருப்பார்கள். அவர்கள் உடல் மெலிந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் உள்ளத்தில் இந்த அண்டமே அடங்கி யிருக்கிறது.

“அண்டகோ டிகளுமோர் பந்தெனக்கைக்குள்
ளடக்கி விளையாட வல்லீர்
அகிலமோ ரேழினையு மாடுங் கறங்குபோ
லாட்டி விளையாட வல்லீர்
மண்டலத் தண்டரை யழைத்தரு கிருத்தியே
வைத்து விளையாட வல்லீர்
மண்ணகமும் விண்ணகமு மணுவைத் தொளைத்ததின்
மாட்டி விளையாட வல்லீர்
கண்டித்த கடுகிலெழு கடலைப் புகட்டிக்
கலக்கி விளையாட வல்லீர்
கருதரிய சித்தெலாம் வல்ல நீ ரடிமையென்
கண்முன்வரு சித்தில்லை யா
நண்டளந் திடுநாழி யாவனோ தேவரீர் நல்லடிக்களாகியும்
நற்குணங் குடி கொண்ட பாத்துஷா வான - குரு
நாதன் முகியித் தீனே”

என மெய்ஞ்ஞான மேதை குணங்குடி நாயகம் (ரலி) அவர்கள் தங்கள் ஷெய்குவாகிய முகி யித்தீன் ஆண்டகை (ரலி) அவர்களைப் பாடியிருக்கும் பாடலின் மூலம் குத்புமார்களின் வல்லமை என்னவென்பது தெளிவாக விளங்கும்.

சிறப்புற்ற தன் பெயர்கள் யாவற்றையும் கொண்டு சம்பூரணரிடம் (இன்சானே காமீல்) வெளிப்பட்ட இறைவன் அந்த சம்பூரணரை தனக்குப் பிரதிநிதியாக்கிக் கொண்டான். தனக்கும் தனது படைப்பினங்களுக்கும் அவரை நடுவராய் நிறுத்தி னான். அவருக்கு வழிபட்டவன் தனக்கு வழிபட்டவன் என்றும் அவரைக் கண்டவன் தன்னைக் கண்டவன் என்றும் அறிவுறுத்தினான்.

இந்த நிலையில் இலங்கைத் திருநாட்டில் தோன்றி மார்க்கநெறி பரப்பிவரும் எனது சங்கைக்குரிய ஷெய்கு நாயகம் குத்புஸ்ஸமான் கௌதுல் அஃலம் ஜமாலிய்யா செய்யிது கலீல் அவன் மௌலானா நாயகம் அவர்கள் நூரே முகம்மதிய்யா (முகம்மதிய்ய ஜோதியின்) வின் பிம்பமாக இன்று மக்கள் மத்தியில் விளங்கி வருகிறார்கள். எம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் புனிதமிகு பரம்பரையில் வந்தவர்கள். தத்துவத்தின் வித்தகராக விளங்கும் மெய்ஞ்ஞான மூர்த்தி முகிய்யித்தீன் ஆண்டகை (ரலி) அவர்கள் வழிமுறையில் வந்தவர்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் புனிதமிகு நெறியை முறையுடன் பின்பற்றி அதை மக்களுக்கு அவரவர்கள் அறிவுக்கு தக்கவாறு எத்திவைக்கும் பேராற்றல் மிக்கவர்கள். **இறையின் பண்புகளை இதயத்தில் ஏந்தி** “நானும் உங்களைப் போன்ற மனிதன்தான் என்ற நிலையில் மக்களுடன் நெருங்கி பழகி, வாழ்ந்து மக்களை நேரிய முறையில் பயிற்றுவிப்பவர்கள். இறையையும், எம்பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுடைய சிறப்பையும் அறியாத மக்கள் மத்தியில் இறையின் பெருமையையும், பெருமானாரின் புனித நிலைமையையும் விளக்கி பெருமானார் மீது அளவிலா பிரியம் பூணவைப்பவர்கள். பெருமானாரை உணர்ந்தவனே பேரருள்ஞானி என்ற நிலையை தனது முரீதுகளுக்கும், பக்தர்களுக்கும் விளக்கி அதன் மூலம் இறையின் ஏக நிலையை விளக்கி ஏகத்துவ நெறியிலிருந்து என்றும் பிறழாத நிலைக்கு தன்னைச் சந்திப்பவர்களை மாற்றி அமைத்தவர்கள் எம்பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை சஹாபாக்களும் பார்த்தார்கள். அபூஜஹிலும் பார்த்தான். அவன் கூட்டத் தாரும் பார்த்தார்கள். அதைப் போன்று இவர்களைச் சந்திப்பவர்களில் இவர்கள் உணர்ந்து பார்த்தவர்களும் உண்டு. அபூஜஹிலைப் போன்று பொறாமைக் குணத்திலும் அவன் கூட்டத்தாரைப் போன்று அறியாது பார்ப்பவர்களும் உண்டு. ஆனால் அவர்கள் பார்வை அனைவர் மீதும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது. உண்மையை மக்களுக்கு போதிக்க வேண்டும் என்ற பேரார்வமும் ஆனால் அதே நேரத்தில் எப்படியாவது கூட்டம் சேர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமலும், எப்படியாவது அவர்கள் உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளட்டும் என்பதும் அவர்கள் அவாவாக உள்ளது,

"சோம்பேறி சூபியாக்களாக வாழ்வதை விட பாமரனாக சுறுசுறுப்பாக வாழ்வதே மேலானது" என்ற மௌலானா ருமி (ரஹ்) அவர்களுடைய பொன்மொழிக்கேற்ப தாம் எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்புடன் இருப்பது மட்டுமில்லாமல், மற்றவர்களையும், சுறுசுறுப்புடன் இயக்கியும், அனைவரும் உழைத்து வாழவேண்டும் என்ற கொள்கையிலும் தளராத பிடிப்புள்ளவர்கள்.

"ஊனைக் குறைத்து உள்ளொளி பெருக்கி" என்பது போல மிகக் குறைந்த உணவு உட்கொண்டு தனது உள்ளொளியை உலக முழுவதும் பெருக்கிய உத்தமர்.

தவறு செய்தவர்களை கண்டிக்கும் முறையிலும் பிறருடைய மனம் கோணாது, அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய தவறை சுட்டிக் காட்டி சீர்திருத்தும் செம்மல்.

பெருமானாரின் புனிதமிகு பண்புகளை தாம் சுமந்து அனைவர் மீதும் அன்பு சொறி யும் அண்ணல்.

அவர்களை நான் சந்தித்த நாள் என் வாழ்வின் பொன்னாள். என்னை மனிதனாக வாழ வழி காட்டிய நன்னாள். அந்த சம்பூரணரின் சந்திப்பே எனக்கு சத்திய நெறியைக் காட்டியது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்களைப் பூரணமாக காட்டியது இறைவனுடைய ஏக நிலையை எடுத்துக்காட்டியது. அவர்களை எனது ரூஹ், மனம், மெய்யால் போற்றுகிறேன்.

சம்பூரண மனிதன் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் வெளியாகுமுன் அல்லாஹுவின் ஞானத்திலே மர்த்தபா வஹ்தத்திலே ஹக்ஃகத் முஹம்மதியாவாகவும் மர்தபாவாஹிதியத்திலே ஹக்ஃகத் இன்ஸானி (ஆதம்) ஆகவும் மறைந்திருந்தான். அவன் வெளியான பிறகு ஹக்குத்தஆலா அவனில் மறைந்து இருக்கிறான். அவனது அகம் அல்லாஹ்வின் அகம்.

-முஹைய்யி தீன் ஆண்டகை (ரலி)

இன்ஸான் தன்னை உற்று நோக்கினால் ஹக்கையே காண்கிறான். ஹக்கு தன்னை உற்று நோக்கினால் இன்ஸானையே பார்க்கிறான்.

- சா அதிசிராஜ்

மனிதனை மனிதனாக வாழவைப்பதே கஷ்டம். அதையே என் பாட்டனார் செய் தார்கள். அதுதான் ஷரீஅத்.

-ஷெய்கு நாயகம்

கண்ணியமிகு மகான். குத்புஸ்ஸமான் ஷம்ஸுல் வஜூது ஸாஹிபுல் வக்த் அஷ்ஷெய்கு ஜமாலிய்யா செய்யிது கலீல் ஒளன் மௌலானா அல்ஹஸனிய்யுல் ஹாஷிமிய் பேரொளி நாயகம் அவர்களது கருணையானந்த புனித இந்திய விஜயத்தின் பொழுது சென்னை வானொலியில் 14-1-76 புதன் அன்று வானொலி நிறுவனர், எழுத்தாளர் திரு. அகிலன் அவர்களால் பேட்டி காணப்பட்டு 25-2-76 புதன் மாலை 6-15 மணிக்கு சென்னை-1 அலைவரிசையில் ஒலிபரப்பான சங்கைக்குரிய மகான் அவர்களது சொற்பொழிவு.

ஏகத்துவ மெய்ஞ்ஞானம்

எங்கும் நிறைந்த ஏக சக்தி திருவருட் போலிக.

கண்ணுக்குத் தென்படக்கூடிய பொருள்களாகவோ, புலப்படக்கூடிய அணுக்களாகவோ, புலன்களைக் கொண்டு விளங்கத்தக்கதாகவோ, அறிவைக் கொண்டு அறிதற்குட்பட்டதாகவோ இல்லாததென்றோ உள்ளதென்றோ சொல்லவியலாத சுத்த சூனியமாய் விளங்கிய அது, தன்னிற்றானே இசைக்கேற்பத் தாளத்தில் இயங்கத் தொடங்கிற்று. ஒடுங்கியிருந்த சூக்குமப் பிரணவமான ஓங்கார வடிவு விஷமப்பட்டு சைதன்னிய சேஷ்டையில் இயங்கத்தொடங்கிற்று. தம்பித்திருந்த அது அசைவு கொண்டு தன்னிற்றானே உருக்கொள்ளக் தொடங்கிற்று. இந்த உருக்களே இன்று அணுக்களெனவும் கோளங்களெனவும்,

பிரபஞ்சங்களெனவும், மக்களெனவும், மாக்களெனவும், பட்சிகளெனவும், மரஞ்செடி, கொடிகள் எனவும், ஐம் பூதங்கள் எனும் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயங்கள் எனவும், இயற்கை, செயற்கைகளெனவும், தோற்றங்கொண்டு, பரிபூரணமாய், ஏகசக்தியாய், காணும் பொருளாயும், காணாவியலாததாயும் புலப்படாததாயும் விளங்கும் தூல சூக்குமப் பிரணவமாய், ஜட ஆத்துமப் பொருளாய் விளங்கி நிற்கின்றது. இதுவே, பரிபூரணமும், சச்சிதானந்தமும், ஆதியந்த மற்றதுமான சக்திப் பொருளாகும். இதுவே, உருவமும் அருவமும் கொண்ட நித்தியப் பொருளாகும். ஏகமெனவும், தனித்ததெனவும், ஒருவெனவும், ஒப்பு இணைகளற்ற ஏகெனவும் கூறும் பரம சக்தியும் இதுவேயாகும். பல மொழிகளிலும், பல மதத்தவர்களும் தாம் தாம் இவ்வுண்மையினையே அறிந்தும், அறியாதும், அல்லாஹ் என்றும், கடவுளென்றும், சிவனென்றும் GOD என்றும் கூறிக் கொள்கின்றனர்.

இம்மொழிகளாலே இதனைத் தத்தமக் குரிய தனித்தனித் தெய்வங்களெனப் பிரித்துக் கொள்கின்றனர். எம்மொழி பேசுபவராயின் என்ன, எம் மதத்தவராயின் என்ன, உயர் ஞானியாயின் என்ன, உயர் பதவி வகிப்பவராயின் என்ன, பணக்காரனாயின் என்ன, ஏழையாயின் என்ன எல்லோர்க்கும் மேற்கூறிய தத்துவமே தெய்வமாகும். எப்பொருளும் அதனிருந்தே அதாகவே வெளியாயின. எனவே ஒன்றிலிருந்தே வெளியான பலதரப்பட்ட நமக்கு மேற்கண்ட இந்த ஒன்றே தெய்வமாம். முழுமையாய்க் காணும் அதுவே ஏகமாகும். நாம் காணும் பொருள்கள் யாவும் அதனழகு பொதிந்தவையே. தனித்தனியாய் நாம் காணும் பொருள்கள் அனைத்தும் பரமசக்தியின் அங்கங்களே. பல அலங்காரங்களையும், பலவகை உருவங்களையும் பல நாமங்களையும் பொதிந்த யாவும் ஒருடலாகும். எல்லா மதங்களும், அவற்றின் தத்துவங்களும் அவ்வொரேயொரு உடலிருந்து வெளியானவையே. இதனை அறியும் அறிவையே ஆத்ம ஞானம் (Spiritual Knowledge) எனவும், தத்துவ ஞானம் எனவும், ஏகத்துவ ஞானம் எனவும் நாம் கூறுகின்றோம். ஆகவே, இந்த ஞானத்தைச் சிறப்புற அறியத்தக்க உத்தமப் பிறவி மானிடப்பிறவியாகும். அவ்வாறே மானிடனும், உண்மைப் பொருளை வெளியாக்குவான் வேண்டியே, தன்னிற்றானாய் வெளியானான். மானிட சக்திக்குப் புறம்பாய் விளங்குவது யாதுமன்று. எல்லாம் மானிடனுக்குள்ளேயே அடங்கியுள்ளன. அவனிலி ருந்தே அச்சக்தி வெளியாதல் வேண்டும். தான் முன்னிருந்த முதனிலை அவனேதான் வெளிப்படுத்தல் வேண்டும். உண்மைப் பொருளின் தத்துவமாய் அவனேதான் விளங்குகின்றான்; விளங்கவும் வேண்டும். உலகிற் காணும் மற்றெல்லாப் பொருட்களும் தன்னிலையை அல்லது தன்மையை அறிதல் கடமையன்றெனினும், பகுத்தறிவைப் பொதிந்த மானிடன் தன் இலட்சியத்தையும் தனித்தன்மையையும், உண்மை நிலையையும், எங்கிருந்துதித்தான் என்பதையும் சிந்தித்தல் அவனது தலையாய கடமையாம் - இதையறியும் அறிவே மேற்கண்ட உத்தம ஞானமாகும். அனைத்தும் ஒன்றே எனும் இந்த ஞானத்தை திறம்பட அறிபவர் சாதி பேதம் உயர்வு தாழ்வு, மத வேறுபாடு. முதலாளி தொழிலாளி முதலாம் வேற்றுமைகளை விட்டு நீங்கி, சத்திய ஒளியில்

நித்தியம் ஜீவிப்பவராவார். ஆதலால், மானிடன் இறையை அறிவதான தன்னைத்தானறியும் அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதாயின், திட சித்தமும், சுத்த பக்தியும், பூரண நம்பிக்கையும் அவனிடத்திருத்தல் மிக முக்கியமாகும்.

தனக்குரிய உருவத்தினை அடைந்து கொண்டபோது, மானிடன் தன்னிற்றானாய்ப் பரந்து விரிந்த பிரம்மத்திலிருந்து வெளியானான் என்பதை முற்றும் மறந்துவிடுகின்றான். தனது உண்மையை மறந்தமையின் காரணத்தால், அவனது வாழ்வு ஏனைய மாக்களின் வாழ்வை ஒக்கின்றது. உண்டும், உடுத்தும், உறங்கியும், பெருமை பேசியும், பொறாமை கொண்டும், வேறுபாடுகளையும் பிரிவினைகளையும் உண்டு பண்ணியும், வாதங்கள் புரிந்தும் சண்டைகள் செய்தும், வாழ்வைப் பாழ்படுத்தும் செய்கைகளிள் ஈடுபட்டும். மனிதத் தன்மையே இழந்து நிம்மதியற்ற வாழ்வு வாழ்கின்றான். இப்படியே வாழ்ந்து தனக்குக் கடமையான அறிவைத்தான் கற்காது பிதை குழி செல்லும் வரை வாழ்வை வீணாக்குகிறான். உலகம் உய்வு பெற, எல்லாச் சமயங்களும் வேறுபாடற எங்கும் சாந்தியும் சமாதானமும் நிலவ அனைத்துமொன்றே எனும் ஞானத்தைத் தானடைய ஒவ்வொரு வரும் முன் வர வேண்டும்.

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு" என்றாற்போல் எழுத்துக்கள் அனைத்திலும் அல்லது எழுத்துக்கள் கொண்ட ஒலிகள் அனைத்திலும் 'அகர எழுத்து அல்லது அகர ஒலி எவ்வண்ணம், பின்னிப் பிணைந்து கலந்திருக்கின்றதோ, அவ்வண்ணமே சுத்த சத்தியப் பொருள் அனைத்திலும் பின்னிப் பிணைந்து விரவிக் கலந்துள்ளது. அகரம் ஏனைய எழுத்துக்களிலில்லாது போயின் அவ்வெழுத்துக்களே தென்படாது போயிருக்குமாப் போல், இந்த சக்திப் பொருளே இல்லையாயின், உலகமோ ஏனைப் பொருட்களோ இல்லாது போயிருக்கும். ஒங்காரமோ அகரமின்றி இயங்களில்லை. உகரமகர எழுத்துக்களிலும் அகரமே ஒலிக்கின்றது. இவ்வாறே எங்கும் பிரணவமே நிறைந்துள்ளது.

மானிடன் உலகில் வாழ்ங்கால் எவ்வண்ணம் அவன் தெய்வத்தன்மையை அடைய முனைந்தபோதும், ஆத்மீக உணர்வையடைய முன்வந்த போதும், ஒங்காரத்தினுட் கொண்ட மகரம் போல் மானிடனுட் பதிந்துள்ள மாயை தன்னை உலக ஆசா பாசங்களில் இழுத்துவிடுகின்றது. இந்த மாயையைத் தன்னகத்திலிருந்து நீக்க மனிதன் முழு முயற்சி எடுத்தல் வேண்டும். இம்மாயை தன்னகத்திருக்கும் வரை இறைவனை அடைதல் முடியாததாகும். இகம் பரம் ஆகிய இரண்டும் நம்மகத்தேயுள்ளன. உடலும், உயிருமாய் இவை காட்சியளிக்கின்றன. உயிர் மேல் நோக்கி மனிதனைத் தெய்வீகத்தின் பக்கம் இழுத்துச் செல்ல, உடலோவெனில் அதனை அப்பக்கம் செல்லவிடாது அலங்காரமாகிய மாயையில் மயங்கி அதனைத் தன்பக்கம் பலாத்காரமாய் இழுத்து விடுகிறது. எனவே மனிதன் உலக மாயையில் மயங்கி விடாது. பூரண ஞான ஒளியின் பக்கம் செல்லத் துணிதல் வேண்டும். அவன் உலகினுக்கு எவ்வழியில் வந்தானோ அவ்வழியில் செல்ல ஆயத்தம் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். தன்னை அறிந்து செல்லும் வழியே, தான் செல்ல வேண்டிய

உண்மை வழியாகும். இவ்வழியிற் செல்ல, காணும் பொருட்களில் சிந்தனை செலுத்துதல் வேண்டும். இவை யாவும் எங்கிருந்து வந்தன, என்பதைச் சிந்தித்தல் வேண்டும். நாம் தாயின் வயிற்றிலிருந்து பிறப்பதற்கு முன் எங்கிருந்தோம், தாயின் வயிற்றுக்கு எங்கிருந்து வந்தோம். (விந்து எங்கிருந்து வந்தது, விந்துக்குக் காரணமாயிருந்தது எது?) நாம் உண்ணும் பொருட்கள் எங்கிருந்து எதிலிருந்து வெளியாயின? உலக உற்பத்தி எப்படி? அணுக்கள் என்பவை யாவை? எல்லா உற்பத்திக்கும் முதற்காரணம் யாது? எனவெல்லாம் மனிதன் சிந்தித்தல் வேண்டும். இச்சிந்தனை மனிதன் தன் நிலையறியத் துணை புரியும் ஆயுதமாகும். இச்சிந்தனை தியானத்திற்கு வழிகாட்டும். சிந்தனை ஆழச் செல்லச் செல்ல, தியானத்தில் தன்னைச் சிறிது நேரமெனும் நினைக்கச் செய்ய தானே பிரணவ மயம், தானே அனைத்துப் பொருளின் அங்கம், தானே அதிற்கலந்தவன், பனிக்கட்டி நீரென்ற நாமத்தை மறைப்பது போல் தன் உடல் அதனை மறைத்திருப்பினும் தான் அனைத்துமானவன் எனும் உண்மை ஒளி தன் உள்ளத்தில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கும் அவன் ஐம்புலனடக்கித் தியானத்திலீடுபடு வான். மயக்கம் தன்னைவிட்டும் நீங்கி தயக்க மற்ற தனி நிலை நிற்பான். இவனே பிறவித் துன்பத்தை நீக்கிச் சத்திய ஒளியிற் கலந்தவனாவான்.

பாபமற்ற பரமசத்துமாவான். ஆதலால் மனிதன் அவனை மறைத்திருக்கும் மறைப் புக்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் நீக்கல் வேண்டும். அவனது உண்மையை மறைத்திருக்கும் பெயர், உடை, உடல் முதலாம் மறைப்புக்களை நீக்கித் தனது உன்னத நிலையைப் பார்த்தல் வேண்டும். நம்மகத்தே உறங்கிக் கிடக்கும் ஏக சத்தியை நம்மகத்திலிருந்து தட்டி எழுப்பிச் செயற்பட விடல் வேண்டும். அதற்கு நாம் ஞானத்திற்கு எதிரிகளான ஐந்தையும் அடக்கல் வேண்டும். அப்போது உள்ளத்துள் அடங்கியுள்ள பரிசுத்தப் பரமாத்மாவாகிய ஞானப் பிரகாசம் வெளியாகி, சித்தி பெற்று சின்மயமாவான்.

ஆதலால் அனைவரும் சுத்த சத்திய மெய்யறிவான மெய்ஞ்ஞானத்தை அறிந்து, பூரண பக்தியில் ஆழ்ந்து, நித்திய ஜீவனில் இரண்டற விரவிக் கலந்து, பாபம் நீக்கி, பிறவிக்கடல் கடந்து, பேரானந்தப் பரவச மடைவார்களாக. அனைவரும் அன்புருப் பெற்றுப் பண்புருவாகி சுத்த சத்திய நித்திய வாழ்வு வாழ்வார்களாக.

அல்லாஹ்வின் நேசா – அன்பான ஈசா

அவ்னென்னும் நாமமதில் வாழும் -- மகேசா

வானுலகும் பூவுலகும் உங்கள் கையிலே – மக்கள்

வாழ்வதுவும் தாழ்வதும் உங்கள் செயலிலே

தேவையெல்லாம் ஆகிவிடும் உங்கள் சொல்லிலே

தாங்கள் தேடிவரும் ஞானம்வரும் தங்கள் அன்பிலே

அன்பே! அவ்னே! வருவீர்! வருவீர்! (அல்லாஹ்வின்.....)
உங்கள்நிலை யாரடைந்தார் இந்தக் காலத்தில் தங்கள்
உண்மைநிலை யாரறிவர் இந்த ஆலத்தில்
உங்கள் புகழ் யார் முடிப்பார் சொல்லும் வார்த்தையில் – எங்கள்
உள்ளமெல்லாம் ஏங்குதன்றோ உங்கள் ஆசையில்
அன்பே! அவ்னே! வருவீர்! வருவீர்! (அல்லாஹ்வின்)

நாதர் நபி பேரரென தோன்றிவந்ததும் கௌது
நாயகத்தின் ஜோதியென காட்சி தந்ததும்
மாதவர் யாஸீன் வலியின் தோன்றலானதும் இந்த
மாநிலமே பேரொளியால் பேறடைந்ததும்
அன்பே! அவ்னே ! வருவீர்! வருவீர்! (அல்லாஹ்வின்)

என்னையன்றி ஏதுமில்லை யாவும் நானன்றோ மோட்சம்
என்னிடத்தே உள்ளதென்று கூறும் வேந்தரே
தன்னையறிந்தோர் புகழும் ஞான வேதமே ஆதி
தன்மையிலே வந்திலங்கும் ஜீவகீதமே
அன்பே! அவ்னே ! வருவீர்! வருவீர்! (அல்லாஹ்வின்.....)

ப

- கவிஞர் ஹுசைன் முஹம்மது ஆலிம் மன்பா

ஷெய்கு நாயகம் பேசுகிறார்கள்

முரீதீன்களே!

சிறிய விஷயங்களை எல்லாம் மலைபோல்
எடுக்கிறீர்கள். இயற்கை நடப்பதுபோல் நடக்கட்டும். நாம்
இருப்பதுபோல் இருப்போம் என்பதுதான் தெளஹீதின்
லட்சியம். மனம் உடைதலும், கவலை, திடநம்பிக்கை
இன்மையும், என்ன நடக்குமோ என்ற எண்ணமும்,
வெட்கப்படுவோம் என்ற எண்ணமும் ஸுபியத்துக்குப்
புறம்பானது. இயற்கை மனிதன், இயற்கைப் பொருள்களை
கவனியுங்கள். மழை வர நனையும், வெய்யில் வரக் காயும்,
நீரின்றேல் வாடும், காற்றிலாடும், காற்றின்றேல் ஸ்தம்பித்து

நிற்கும். இவைகள் நடப்பதுபோல் நடக்கட்டும் என்று இருக்கின்றன. இது ஸுபியத்தாகும். மனிதனுக்கு ஒரு குணம் உண்டு, அது சமயோசிதப்படி நடப்பதாகும். கண்டவையெல்லாம் கவலை என்பதும், தொட்டவை எல்லாம் கெட்டவை என்பதும், பார்த்தவை எல்லாம் பாராமுகம் எனவும் கருதி மனதைப் புண் படுத்துவதும் தான், அதனால் கெடுவதும் பெரும் தப்பாகும். இவைகள் நீங்கி வாழவே ஹக்கு தெளஹீதை நமக்கு தந்தது.

திடமாக இருங்கள் ; கவலை – கொள்ள வேண்டாம். எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததும், பெரியதும் பதிவுகளிலெல்லாம் மிகப் பெரியதுமான தெளஹீது உங்களிடத்து இருக்கும்போதும், ஹக்கு உங்களுடன் இருக்கும்போதும், நாம் உங்களுடனிருக்கும்போதும் ஏன் கவலை கொள்ள வேண்டும்?

வீணாகக் கவலைப்படவேண்டாம். உங்களோடு ஹக்கு இருக்கிறது. அதை மறக்க வேண்டாம். எவனும் உங்களுக்கு எந்த தீங்கும் செய்ய முடியாது. தைரியமாக இருங்கள். தைரியத்தை கைவிட வேண்டாம். ஹக்கு உங்களுடன்!

எல்லாம் நன்மைக்கே கவலை வேண்டாம் யாவும் ஹக்கே!

எவர் உங்களை கெடுக்க முயல்வாரோ அவர் தன்னிலே கெட்டுப் போவார். தன் வினையே தன்னைச் சுடும்.

மனத் திடமே வாழ்வின் இலட்சியம்; இதை மறந்து விட வேண்டாம்.

ஹக்கை அறியும் ஆயுதம்

பசுவின் உடலில் மடிக்கு வருமுன்னால் பால் எங்கே இருந்தது. பசுவின் உடல் அனைத்தில் உடல் வேறு பால் வேறு

என்றில்லாது பால் கலந்திருந்தது. காலமானதும் மடிபெருத்து வீங்க அதில் பால் உள்ளதாக நினைத்து மடியை இழுக்க பால் வந்துவிடுகிறது. அதற்குப் பால் என்கிறது .

சில பசுக்களில் பால் இல்லை. அதாவது மடியில் பால் இல்லை. அது அதன் உடலில் உள்ளது. பாலை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சந்தர்ப்பம் அதற்கு கிடைக்கவில்லை. எனவே உடலில் ஊறிக்கிடக்கும் போது பாலைக் காணோம். தனியாக வேறு உருவில் வந்ததும் பால் ஆகிறது. அறிவு இதுவேயாம். அறிவு நம்மில் நான் நீ என்றல்லாது கலந்துள்ளது. அதனாலேயே வளர்ச்சி, முயற்சி, பொருள், கல், மண், எல்லாம் நிலைக்கிறது. அறிவே இல்லையென்றால் ஒன்றும் இருக்காது. அறிவை அதாவது, கண்டு, கேட்டு, பார்த்து, படித்து எடுக்கும் அறிவுமட்டும்தான் அறிவு என்று அறிவை கூறு போட்டு நோக்கினால் தான் சந்தேகம் உண்டாகும். ரூஹும் அறிவேயாம். அறிவில்லையானால் ரூஹும் இல்லை. ரூஹுதான் அறிவு ; அறிவுதான் ரூஹு என்னும்போது நீங்கள் கூறுபடுத்தி அறிய விரும்பும் அறிவு அல்ல அது. நீங்கள் கூறு போட்டு அறிய விரும்பும் அறிவு, அறிவின் 1/100 பங்கேயாம். அதைப் படித்தவர்களைத்தான் அறிஞர்கள் என்கிறோம். அதற்குமேல் 99-திலும் கலந்தவர்கள் குதுபுமார்கள் ஹக்கை அறிவதற்கான ஆயுதம் அறிவேயாம். அதில் சந்தேகம் ஏற்படும்போதே அறிவு திரையாகி விடுகிறது. அறிவே சக்தி! அறிவே எல்லாம்!

மனிதன் இருக்கும்போதுதான் அவனுக்கு அறிவுண்டு எனக் கருத வேண்டாம், இறந்தாலும் அவனுக்கு அறிவுண்டு.

எதிலும் அதிகம் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டாம். ஆம் எல்லா விஷயங்களிலும் மிகமிக கவனமாக நடந்து கொள்ளுங்கள்

- ஷெய்கு நாயகம்.

நீங்கள் எந்த வேலைக்குச் சென்றாலும் ஹக்கு நாடினால் கிடைக்கும். தக்தீர் எப்படியோ அப்படியே நடக்கும். இயற்கை நடப்பதுபோல் நடக்கட்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதில் பதித்து அதை தர்பாரில் பரம்சாட்டி விடுங்கள். அதை நிச்சயம் தர்பார் செய்து முடித்துவிடும் என்ற எண்ணத்தை மனதிலிருந்து எடுத்து விடுங்கள். நடக்கிறது நடக்கட்டும் ; ஆகிறது ஆகட்டும் ; எதையும் அது நலவாயினும் கெடுதியாயினும் தர்பாரின் பொறுப்பு. ஹக்கு என்னை எதில் வாழ வைத்து இருக்கிறதோ அதேதான் எனக்குச் சித்தியாகும் என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டும். எது விடுபட்டு போனதோ அது எனக்குள்ள தல்ல ; அது கிடைத்தாலும் ஹக்கு நாடினாலே நன்மையைத் தரும் என்ற முடிவுக்கு வரல் வேண்டும். ஏனெனில் 'கலா' என்றும் ஒன்று இருக்கிறது. இதில் சாதாரணமானதை தட்டிவிடலாம் ; கண்டிப்பான கலாவை தட்டிவிட மன்றாட முடியாது. இது ரஸூல்மார், வலீமார், குத்புமார்களுக்கும் இந்த அதிகாரம் இல்லை. தட்டிவிட கேட்பதும் ஈமானுக்கு மாறானதாகும். மனிதன் படைக்கும் முன்பே அவனது வாழ்க்கை முறை பதியப்பட்டுவிட்டது. பதியப்பட்ட கண்டிப்பானவைகள் நடந்தேறவேண்டும். இது இப்படி நடக்கவேண்டுமே, இதனால் இழிவு ஏற்படுகிறதே என்றெல்லாம் மனதை அதைரியப்படுத்திக் கொள்வது தவறாகும்.

தௌஹீதின் முதல் நோக்கம் ஹக்கு எதை எப்படி நடத்துகிறதோ அப்படியே நாம் நடக்கச் சித்தமாதலும் அவ்வாறே நடப்பதுமாகும். அது நடத்துபவைகளுக்கு எதிர் மாற்றமாய் சிந்தித்தல் தவறாகும்.

நாம் தெண்டிக்கவேண்டியது நமது கடமை. அதை அப்படியே ஆகவேண்டும் என்று கருதுவது நமது கடமை அல்ல. நடப்பதும் நடக்காதிருப்பதும் ஹக்கின் பொறுப்பு.

சில நேரங்களில் நீங்கள் மிகவும் ஒன்றை விரும்புகிறீர்கள் என வைத்துக்கொள்வோம் ; அதை உங்களுக்கு சித்தியாக்கி விட்டோம் என

நினைத்துக்கொள்ளுங்கள், அதனால் ஒருவேளை
உங்களுக்குப் பெரும் கஷ்டம் ஆனதாகவும்
நினைத்துக்கொள்ளுங்கள் ; அந்த நேரத்தில், நாம் இதை
எடுத்தோமே, ஹக்கு எனக்கு இதையா பார்த்து தந்தது.
தர்பார் இதை தடுக்கவில்லையே என்றெல்லாம் கருதவும்
கஷ்டப்படவும் நேரும். எனவே ஹக்கு அனைத்தையும் உள்
விளங்கி அறிந்தது. ஆதலால் நீங்கள் விரும்பியதே கிடைக்க
வேண்டும் என்ற

முடிவுக்கு வந்துவிட வேண்டாம். ஆனால் முயற்சியுங்கள்
அது உங்களுக்குப் பொருத்தமானது எனக் கண்டால்
நிச்சயமாக அதை தந்து ஹக்கு இரட்சிக்கும். உலக
வாழ்க்கையை தெளஹீதில் சிந்தியுங்கள் ! அப்போது
எல்லாவற்றிற்கும் மோட்சம் உண்டு.

எந்தக் காரியங்களிலும் முயற்சியுடையவர்கள்
இகழ்ச்சியடைவ தில்லை. மனிதனை வெற்றியின் சிகரத்தில்
ஏற்றுவதும் அயரா முயற்சியேயாகும். முயற்சியற்ற
நிலையில் ஏதும் தன் நோக்கம் முறி வடைந்தால் அதுதானே
செய்துகொண்ட ஒரு செயலாகும். முயற்சி யின்மையால்
ஏற்படும் தோல்வியினால் உண்டாகும் ஒரு கவலை ஒரு
தண்டனையாகும்.

எந்த ஒரு சிறு விஷயமாயினும், பெரும் விஷயமாயினும்
மனத்தை திடீர் என வருந்த வைத்தல் கூடாது. எது எப்படி
ஆயினும் நன்கு யோசித்தல் வேண்டும். மனதை எந்த
நேரமும் நாம் ஹக்கின் வஜுதில்தான் இருக்கிறோம் என்று
பூரணமாக நினைத்து திடப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.
எகீனான ஈமான் அப்போதுதான் உண்டாகும்.

பாரதியாரின்

"அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே "

என்னும் கவிதை ஒரு பெரும் பாடமாகும்.
எல்லாவற்றையும் ஹக்கின் பக்கம் பரம் சாட்டி இருக்கும்
நமக்கு அஃதல்லாத வேறொன்றும் இல்லையல்லவா? நாம்

நினைத்தபடி எல்லாம் நடக்கவேண்டும் என்று நினைத்தல் கூடாது. அப்படி நினைப்பின் அது ஹக்கை மறந்த செயலாகும். நமக்கு கவலையும் வேண்டாம் ; சந்தோஷமும் வேண்டாம். ஹக்கே நமக்குத் தேவை. நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் ஸுபிகள். ஸுபிகள் ஹக்கின் பாதையில் நடப்பவர்கள் ; ஹக்கின் பாதையில் நடப்பவர்களுக்கு வேறு வழிகாட்டிகள் தேவையே இல்லை. ஹக்கே வழிகாட்டியாகும். அவ்வழியில் நாம் நடப்போம். ஜெயம் பெறுவோம். ஆனந்தமடைவோம். பேரானந்தப் பரவசம் கொள்வோம். ஹக்கில் நான் - நீ என்றில்லாது கலந்து உறவாடுவோம். எந்த நடவடிக்கைகளையும் இது இப்படித்தான் ஆகும் என்ற ஒரே முடிவுக்குப் போய்விட வேண்டாம். காரை ஒட்டும்போது இப்படித்தான் பாதையில் தடைகள் இருக்கும் என நினைத்து இப்படித் திருப்ப வேண்டும், இப்படி போக வேண்டும் என்றெல்லாம் முதலில் நினைப்பதில்லை. ஒட்டும்போது இடை இடை வரும் தடைகளை அவ்வப்போது தாண்டிப் போவதுபோல் நம்

வாழ்க்கையை ஒட்டும்போது இடைக்கு இடை வரும் தடைகளை அவ்வப் போது நீக்கி நடக்கவேண்டும். ஹக்கு அதற்கு வல்லமை அருளும்.

மன எண்ணங்கள் கடலலைபோல் எண்ணற்று கிளம்பும் காலம் வாலிபமாகும். அப்போதேதான் அம்மன எண்ணங்களான அலைகளை தடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தப்பான எண்ணங்கள் மனதில் உரு வர்கும்போது ஒப்பற்ற ஹக்கின் எண்ணத்தையும் அதன்மேல் உள்ள ஆசையையும் அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது மற்ற எண்ணங்கள் எல்லாம் காற்றில் தூசுபோல் பறந்து போகும். பொறுதி என்பது ஒரு மாபெரும் சக்தி. இதனை எவனும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதுவே மனிதனைச் சிறந்த இடத்தில் சேர்த்து வைப்பது.

ஹக்கை எய்த வேண்டுமாயின் மனநிலை பால் போல் இருக்க வேண்டும்.

தன்னை இயலாதவன் எனக் கருதுவது தெளஹீதுக்கு மிகவும் முரனானது. திட சித்தம் மிக அவசியமாகும்..... முடியாதது ஒன்றும் இல்லை. மனிதன் நாடினால் மலையையும் புரட்டலாம்.

பாவமென்பது தன்னைத்தான் அறியாதிருப்பது ஆகும்.

ஸப்ரு எனும் பொருதி ஒரு பெரும் பொக்கிஷமாகும். எனவே ஸப்ரைப் பின்பற்றுங்கள். யாது செய்யும்போதும் பேசும்போதும் நன்கு அராய்ந்து பேசுங்கள். எதிலும் உடனடியாக முடிவுக்கு வந்து விடாதீர்கள் ஹக்கு உங்களை நேர்படுத்தும்.

தொழில், மனம் உடலுக்கு மிக அவசியம். உடல் இருந்தால் தான் ஆன்மீக வளர்ச்சி உண்டாகும்.

ஹக்கை எவர் அறிகிறாரோ அவர் கல்பு ஒளியுள்ளது. பெருமை, நயவஞ்சகம், பாபச் செயல்கள், கெடும்பு, பொய் இவைகள் உள்ள உள்ளமே இருளடைந்த உள்ளமாகும். அந்த உள்ளத்தில் தான் ஷெய்த்தான் குடிகொள்ளும். இவைகளற்ற உண்மை , தியாகம், விஸ்வாசம், ஹக்கை சதா சிந்தித்தல் ஆகியன உள்ள உள்ளமே ஒளி மிக்க உள்ளமாகும். இப்படிப்பட்ட உள்ளங்களிலேதான் மலாயக்கமார்கள் குடிகொள்வார்கள்.

எந்தப் பெரும் கஷ்டத்திலும் துன்பத்திலும் 'மனம்' என்னும் உயிர் நாடி சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும். தைரியமாக இருக்க வேண்டும். எந்தகஷ்ட நிலையிலும் சாதிக்கும் திறமை இருக்கவேண்டும்.

எந்த கஷ்டத்திலும் நிலத்தைபோலும் மலையைப்போலும் பொறுமையுடன் இருப்பதும் கவலை கொள்ளாது எல்லாம் ஹக்கிலிருந்தே ஏற்படுகிறது என்றும் பூரணமாய்க்கருதி பொறுமையாய், மனச்சாந்தியுடன் உங்களைச்சூழ்ந்து உங்களுக்கு உதவியாய் நிற்கும் சக்தியை கருதி அதன்பால் சாடி நிற்பதே ஸுபித்துவத்தின் இலட்சனமாகும் என்பதை பூரணமாய் நினைத்து அனைத்து

மற்றபோதும் சந்தோஷமாயிருத்தலே வாழ்வின் இரகசியம் ஆகும்.

பணம் என்பது ஹக்கு நினைத்தவர்களுக்கு அள்ளி அருளுவது. அள்ளி அருளிய பணத்தைதான் விரும்பியவாறு அள்ளி எடுப்பதிலும் அவன் வல்லவன். எந்தப்பொருளையும் அது விரும்பியவர்களுக்கே அருளும். இதே நேரத்தில் நமது முயற்சியும் திருப்திகரமானதாகவும் , பொருத்தமானதாகவும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். வியாபாரத்திற்குரிய காலம், நேரம், எவ்வகைய வியாபாரம் என்பதெல்லாம் அறிந்து * வியாபாரதந்திரங்களுடன் செய்தல் வேண்டும். வியாபாரத்தில் நான் நல்ல முன்னேற்ற மடைகிறேன் என்ற நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். கிடைக்கும் பணத்தை வீணாக செலவழிக்கக்கூடாது. ஐந்து ரூபாய்கள் சம்பாதித்தால் பத்து ரூபாய் செலவழிக்கக்கூடாது. ஆதலால் நல்ல முறையில் வியாபாரத்தை செய்து வாருங்கள். கவனமாகவும் செய்து வாருங்கள். ஊக்கு முன்னேற்றத்தை அருளும்! பெண்குழந்தைகள் கிடைக்கிறவர்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகள்.

பெண் குழந்தைகளை வெறுத்தக்காலம் ஜாஹிலியா காலம். எம்பெரு மானார் ரஸூல் ஸல்லள்ளாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் அதை நீக்கி பெண்களை பெற்று இன்பமடையச் செய்தார்கள். நம் மனம் ஜாஹிலிய்யா காலத்தின் பக்கம் போகவிடாது தடுத்துக் கொள்வதும் 'லாபாயில இல்லல்லாஹ்' என்பதை மனதில் நிறுத்தி அச்செயலுக்குத் தா உடந்தையாவதும் ஹக்கில் இரண்டரக்கலக்க ஒரு வழியாகும், ஆதலால் எல்லாம் ஹக்காகவும் ஹக்கின் செயலாகவும் இருப்பதால் ஆணும் பெண்ணும் அதுவேயாகும்.

எல்லாம் ஒன்றானால் பாகுபாடு எங்கே வரும்? பாகுபாடு இல்லாது போகும் நிலையே ஹக்கை அறியும் நிலையாகும்.

குழந்தைகள் அழிச்சாட்டியம் செய்பவர்கள்; விடுபடமாட்டார்கள். அவைகள் வலீமார்கள்; எல்லாக் குழந்தைகளும் வலமார்களே! அவர்களை எவன் துன்புறுத்துவானோ அவனை ஹக்கு உலகிலேயே

படாத பாடுபடுத்தும், குழந்தையின்மீது , அன்பாயிருக்க, ரஸூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் வற்புறுத்தியுள்ளார்கள். இவைகளுக்கு எதிராக நடப்போர் மேலும் நடந்தோர் பட்ட பாடுகளும், படும் பாடுகளும் அளப்பரியது.

பணத்தை வீண் விரயம் செய்யவேண்டாம். கவனமாக செல வழியுங்கள். சிறிதளவாவது வங்கியில் போட முயற்சி செய்யுங்கள். இருக்கும் சொத்துக்களில் கவலையீனமாக இருக்காமல் அது உங்கள் சொத்து எனும் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்..... விளையாட்டு பிள்ளையாகக்கூடாது. விளையாட தேவையானால் கால் பந்தாட்டம், கைபந்தாட்டம் போல் உள்ளவைகளை, விளையாடிக் கொள்ளலாம். சொத்துப் பண விளையாட்டுக்கள் விளையாடவேண்டாம். வட்டி எடுத்து பணம் வாங்கல், அடகு வைத்தல் போன்றவைகளை அடியோடு மறந்துவிடுங்கள். பயம் என்பதை விட்டு விட்டு தைரியசாலியாக இருங்கள்.

எதையும் செய்யும் முன்னால் யோசித்து செய்யுங்கள். செய்து விட்டு மாற்று மருந்து தேடுவதால் பல திண்டாட்டங்களுக்கும் உள்ளாக வேண்டி வரும். மரியாதையாகவும் நாணயமாகவும் நடந்துகொள்பவர் மதிப்புக்குரியவர்.

மன தைரியமுள்ளவனே மனிதன். தந்தை தாயாரிடமிருந்து எல்லோரும் வியாபாரம் கற்கவில்லை ; அது ஒரு படிப்பும் அல்ல. தெரியாதவற்றை தெரிந்தவரிடம் கேட்டுக்கொண்டு மனதில் உள்ள சந்தேகம், பயங்களை போக்கி தைரியமாக செய்வதே தொழில். ஹக்கு எங்களுக்கு (நமக்கு) முளையை தந்துள்ளது. ஆகவே சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு நடந்துகொண்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும். கண்டதிற்கெல்லாம் பயமும் சந்தேகமும் இருந்தால் தொழில் செய்ய முடியாதே. சந்தேகமும் அச்சமும் மனித வாழ்க்கைக்குப் பெரும் தடைகள்.

பிள்ளைகளின் சொற் கேட்பதுவும், அவர்களின் அன்பு அதிகம் செலுத்தி வெளிப்படையாகக் காட்டிக்கொள்வதும், மக்களை (பிள்ளைகளை) கெடுத்து தன்னையும் கெடுத்துக் கொள்வதாகும். தெளஹீதை மிக கடினமானதாக சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது அவ்வளவு கடினமானது அல்ல. இலகுவானதும் பூரணமானதும் ஆகும். அதை விளங்கிக்கொள்ளும் முறையில் தான் எல்லா கஷ்டமும் உள்ளது. மரந்ததை பூரணமாக அறியவேண்டும். அதுதான் முக்கியம். இது

முவஹ்ஹித்களான ஏகத்துவ ஞானிகளின் முடிவு, இலையை, காயை, கொப்பை தனித்தனியாக ஆராய்வதும், இந்த இடத்தில் கொப்பு முளைத்திருக்கக் கூடாதே என்பது, பூ இப்பகுதியில் இப்படி இருக்கக் கூடாதே இப்படித்தானே வரவேண்டும் என எல்லாம் சந்தேகம் கொள்வதும் அதற்கு ஒரு முடிவைக் கான வீணான தெண்டிப்பில் இறங்குவதும் விஞ்ஞானிகளின் முடிவு , பூரணமாய் ஒன்றைக் காணுங்கள் ; அதில் லயித்து விடுங்கள் அதுவே Main Point.

பகுதிகளில் சிந்தித்து முடிவுக்கு வரப்போனால் பூரணத்தை காண முடியாது போகும். இதுதான் தாற்பரியம்.

ஒரு கப் நீரை அறிந்து அதில் உள்ள கூட்டுக்களையும் பூரணமாய் . அறிந்த பிறகு அதில் சிறுசிறு துளிகளை எடுத்து சோதனை செய்வது . போலும் ; எவ்வளவு சோதனை செய்தாலும் ஒரு கப் நீரில் உள்ள கூட்டேதான் அந்த சிறு துளிகளிலும் உண்டு என்பதை விளங்கிக் கொண்டால் சந்தேகம் நீங்கிவிடும்.

நபிமார்கள் ஸஹாபாக்கள் வலீமார்கள் முதல் யாவரும் மிக மிக துன்புருத்தப்பட்டவர்கள். இதனால் நாம் துன்புறுத்தப்படுவதைக் கூட பெரிதாக கவனிக்கவில்லை. வலீமார்களில் உலுல் அஸ்முகளின் வராதத் எமக்கு இருந்து வருகிறது இதற்கு ஒரே மருந்துள்ளது அது பொறுதி. குர்ஆன் கூறுகிறது, "அழகான பொறுமையாக கொள்ளும்" என்றும் மேலும்" பொறுதியாக இருக்கவும்; அல்லாஹ் நிச்சயமாகக் கொடுத்த வாக்கு உண்மையாய் இருக்கும்"

என்று கூறியுள்ளது. சீக்கிரப்பட வேண்டாம். ஹக்கின் தண்டனை மிகவும் கொடுமையானது. ஹக்கின் தண்டனையை கடுமையாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் பாவிகள் அதன் கொடுமையை இன்னும் அறியவில்லை நிச்சயமாக ஹக்கு இன்னும் உங்கள் எதிரிகளை கடுமையாகவும் கொடுமையாகவும் தண்டிக்கும். கவலைப்படவேண்டாம்; தைரியத்தை இழக்க வேண்டாம்; உறுதியான ஈமானுடன் இருங்கள்

உங்கள் கையில் வலிமை பொருந்திய ஓர் ஆயுதத்தை' தருகிறேன். அதற்கு நிகரானது வேறு ஒன்றுமே இல்லை. அது . சத்ருக்களை கொள்ளும்; தேவைகளை நல்கும் ; ஆபத்துகளிலிருந்து காப்பாற்றும் ; சந்தோஷத்தை என்றும் அருளிக்கொண்டே இருக்கும். அதுதான் 'ஸப்ரு' (பெறுமை)

குர்ஆன், ஹக்கில் ஹக்காய் கலந்து நான் நீயென்ற பேதமற்ற நிலையில் வெளியானது. உதாரணம் கடல்போலும். ஹதீஸ் குத்ஸி

ஹக்கில் ஹக்காய் கலந்து உள்ள நிலைமையில் கடலில் அலைபோலும் உள்ள நிலையில் வெளியானது. சிறிதளவு ஹக்கில் சம்பந்தம் இதற் குண்டு. ஹதீஸ் ஹக்கில் ஹக்காய் கலந்துள்ள நிலையில் இரும்புக்கும் நெருப்புக்குமுள்ள வித்தியாசத்தில் வெளியானது. ரசூல் ஸல்லள்ளாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஹக்கின் சம்பூர்ண தஜல்லி. அதாவது உடலை மட்டும் கவனிக்கும்போது அவர்கள் ஹக்கின் அப்து. ஹக்கின் பகுதிகளில் ஒரு பகுதி. இதில் பூரணமில்லை. அவர்கள் சூக்குமத்தையும் தூலத்தையும் சேர்த்து கவனிக்கும்போதே நம் பெருமானார் ஸல்லள்ளாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஹக்கின் பூரண தோன்றல் ஆவார்கள்.

அவர்கள் எப்போதும் நிலைமாறாத மாற்றமடையாத பூரண தோன்றல் ஆவார்கள். பரிபூரண ஹக்கு எப்படி தான் பரிபூரண நிலையிலிருந்து தன்னை தோற்றுவித்து ஹக்காக உள்ளதோ அப்படியே பெருமானார் ஸல்லள்ளாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களும் பரிபூரணமாக இருந்து தேவைக்கேற்ப நிலைகளை மாற்றிக் கொண்டார்கள்.

ஆயினும் உள்ளாலும் வெளியாலும் அவர்கள் ஹக்கே ஆவார்கள். இம்மாற்றம் மிக உயர்ந்த நிலைகளில் உள்ள அன்பியாக்கள், அவ்லியாக்களுக்கு, மிக முக்கியம். ஏனெனில் இது மக்களின் நன்மை கருதியே இம் மாற்றம் எடுக்கப்படுகிறது. இதனாலேயே மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று இடங்களிலும் ஹக்கில் ஹக்காய் எனக் குறிப்பிட்டோம்.

தன்னயத்தை நாடி, தற்பெருமை நாடி, ஹக்காகிய குத்பை நாட வேண்டாம். ஹக்கில் ஹக்காய் கலக்கவும் நற்சிறப்புத் தேடியும் ஹக்கை நாடுங்கள். குத்பு இடத்தில் அற்புதம் (கராமாத்) , நாடி செல்ல வேண்டாம். கராமாத் காட்டுவதும் கராமத்தும் ஒன்றேயாகும்.

அது நாடிய நேரம் கராமத்தைக் காட்டும். உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப அது அடிபணியாது. கராமத்தைக் கொண்டு விலாயத்தை அளப்பது மடமையாகும். எவரிடத்தில் " மகாமே லாத்த அய்யன் உள்ளதோ அவரே ஒப்பற்ற மகானாவார். ஹக்கை தெளிவாக அறிந்தவனே வொலியாவான். அற்ப அறிவேனும் ஹக்கில் அற்றவன் பதராவான் அவன் ஒதுங்கும் தலம் மாபெரும் நரகமாகும். அர்ஷைக் கடந்த அவரே குத்பு ஆவார்.

இந்த உலக வாழ்வு பாத்திலானது. இதுவேதான் மெளத் என்பதாகும். அந்த உலக வாழ்வு தாஇமானது அதுவேதான் ஹயாத்தானது. தெளஹீதுடைய இல்முடையவனே ஹயாத்தானவன்; மற்றவன் ஒன்று மில்லாதவன்; மெளத்தானவன்.

தெளஹீத் விளக்கம் பெறுவது மிக அவசியம். தெளஹீதேயில்லையா நால் மனிதன் நடைபிணமாவான்.

தெளஹீதை ஒருவரால் மற்றவருக்கு எந்த அளவு பரப்ப முடியுமோ அந்த அளவில் பரப்பலும் அதற்காக முயற்சித்தலும்தான் நாம் ஹக்குக்குச் செய்யும் பெரும் தியாகம்.

எந்த நேரத்திலும் ஹக்கை நினைபுங்கள். அதன் அயார்களான மஹான்களை நினைபுங்கள் நீங்கள் அறியாப்புறத்தால் அதில் நன்மைகள் உண்டு .

நமது பைஅத்தில் இரு முக்கிய விடயங்கள் உள்ளன. 1. தொழுதை 2. குர்ஆன் ஓதல். இவை இரண்டும் சத்தியப் பிரமாணங்கள். இவற்றை செய்யாது விட்டால் சத்தியப்பிரமாணத்தை முறித்துக் கொண்டவர் களாவார்கள்.... குர்ஆன் ஓதமுடியாதவர்கள் சமூகத்தில் தலை குனிந்து வெட்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

நல்ல முறையில் தெளஹீத் விளக்கங்களை, உரியவர்களுக்குக் கொடுங்கள்..... குர்ஆன் அச்சமின்றி ஓத பழகிக் கொள்ளுங்கள்.

நம் பிள்ளைகள் நம் வாக்குக்கு முரண்பட மாட்டார்கள் (பொருள் : நம்வாக்குக்கு முரண்பட்டவர்கள் நம் பிள்ளைகள் அல்ல)

இயற்கை எப்படி நடந்து முடிகிறதோ அது முடிந்த பின்பும் . முடியாத போதும் அது விதியாகிவிடும். கதியற்ற போது அதன் முடிவு விதியாகி விடுகிறது. விளக்கில் எண்ணையை பூரணமாக ஊற்றி காற்று அணையாமல் பாதுகாத்துவரின் எண்ணை முடியும் வரை பற்றி முடிவது விதி. முடியும் தருவாயில் மறுபடியும் (எண்ணையை) ஊற்றித் தொடர்ந்து எரிவதும் அதன் விதி. எண்ணையை குறைய ஊற்றி காற்றுக்கு அனைவ தையும் கருதாமல் விட்டு விட்டால் அது அனைவதும் அதன் விதி.

நம் தெளஹீதில் உயர்வு- தாழ்வு, கல்வி - கல்வி இன்மை, பணக்காரன், ஏழை, எஜமான்-அடிமை, வீரன்-பயந்தவன், குறுகியமனப் பான்மை, தாழ்வு மனப்பான்மை இவைகளும் பொறாமை, பொய் சொல்லல், நயவஞ்சகமாக நடத்தல், அசத்தியம் ஆகிய குறைகள் ஒன்றும் இருத்தல் கூடாது. இவைகள் ஞாஹுக்கு மோட்சமளிக்காதன. ஆத்ம சாந்தியை இவைகள் கெடுக்கும், ஆத்ம சாந்தி பெறவில்லை என்பதை மேற்காணும் குறைபாடுகளிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அப்படி அறிந்து விட்டால் அவற்றை போக்கிக் கொள்ள நம்மாலான முயற்சிகளை செய்தல் வேண்டும். இதுவே நப்தை அடக்கும் ஜிஹாதல் அக்பர் ஆகும்.

ஹக்கின் ஒன்றிப்பே சுவர்க்கமாகும். அதற்குப் பாதையே குத்பாகிய தம் ஷெய்கில் பனாவாவது. ஆதலால் உங்களுக்கு என்ன பயம்? பயம் விட்டு ஜெயம் தன்னை உள்ளத்தில் கொள்ளுங்கள். அதுவே உங்கள் சுயத்தை பலப்படுத்தும் ஆயுதம். சுயமாதலே நிஜ சொருபமாகும்.

நாமே யல்லாது வேறொன் றில்லை
நாமே அனைத்தும்
நாமே பரம்
நாமே ஜோதி
நாமே ஆதி
நாமே நித்தியம்
நாமே எங்கும்.

நம்மையறியாது நம்மை சோதிக்கும் சிலர் நம்மை சிறிதாக எண்ணி மதிக்காது பல எண்ணங்களை வைத்து மருண்டு போகிறவர்கள் நம்மை அறிய மாட்டார்கள். முட்டுப்படும் நேரத்தில் நம்மை நினைக்கும் சந்தர்ப்பம் உண்டாகும். நாம் சொல்லியபடி நம் எண்ணப் படி நடப்போர் ஜெயம் பெறுவர்.

இந்த நூற்றாண்டுக்கு நாமேயுள்ளோம். நமக்குப் பின்னால் வரும் நூற்றாண்டுகளும் நம் பார்வையிலே நடைபெறும். எம்மை இந்த ஜமாளில் அண்டியவர்கள் பெரும் பேறுபெற்றவர்கள் எம்மை விட்டு விட்டோர் கை சேதப்பட்டவர். எம்மைப் போன்றவர் இதற்குப் பின்னால் எவரும் தோன்ற மாட்டார். இதுவே ஹக்கின் பஷாரத் நன்மாராயம் ஆகும்.